

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTEEN NIMI

Librax 5 mg/2,5 mg päälystetty tabletit

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

Klooridiatsepoksiidi 5 mg
Klidiniumbromidi 2,5 mg

Apuaineet, joiden vaikutus tunnetaan: sakkaroosi, laktoosi.
Täydellinen apuaineluettelo, ks. kohta 6.1.

3. LÄÄKEMUOTO

Tabletti, päälystetty.
Vihreä tai vihreänkeltainen, sokeripäälysteinen, pyöreä, kaksoiskupera, halkaisija 9,0 mm

4. KLIINiset TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Gastrointestinaaliset: Ärtyvä paksusuoli, spastinen paksusuoli sekä hypersekreetio, hypermotilitetin, ripulin, koliitin, gastritin, duodenitin, maha- tai pohjukaissuolihaavan ja sappiteiden dyskinesian aiheuttamat ruoansulatuskanavan toiminnalliset häiriöt.

Urogenitaaliset: Spasmit ja dyskinesiat, ärtynyt rakkoo, dysmenorrea.

4.2 Annostus ja antotapa

Annostus

Hoito aloitetaan kaikissa tapauksissa pienimmällä annoksella. Annosta voidaan tämän jälkeen suurentaa tarvittaessa, kun potilaan vaste on tiedossa. Enimmäisannosta ei saa ylittää.

Aikuiset

Aikuisten tavanomainen annostus on 1–2 tablettia 2–4 kertaa vuorokaudessa. Ne voidaan ottaa ruokailun, nukkumaanmenon tai kiputilanteiden yhteydessä.

Hoidon keston on oltava mahdollisimman lyhyt. Hoidon tarve on arvioitava säädöllisesti, etenkin, jos oireita ei ole. Valtaosalla potilaista hoidon kokonaiskesto ei saa olla yli 8–12 viikkoa (mukaan lukien annostuksen pienentämiskausi) (ks. kohta 4.4).

Joissain tapauksissa hoidon jatkaminen suosituskestoä pidempään voi olla tarpeen. Tämä edellyttää, että asiaan perehdytyn lääkäri arvioi potilaan tilan uudelleen.

Lapset

Käyttöä ei suositella, sillä tutkimuksia ei ole tehty. Jos hoito on vältämätöntä 6–17-vuotiaille lapsille ja nuorille, annostuksen pienentäminen esimerkiksi puoleen on suositeltavaa (ks. kohta 4.3).

Iäkkääät tai heikkokuntoiset potilaat ja erityisryhmät

Läkkäiden (alle 75-vuotiaiden), munuaisten vajaatoimintaa ja lievää tai keskivaikeaa maksan vajaatoimintaa sairastavien potilaiden annostuksen pienentäminen (esimerkiksi puoleen) on suositeltavaa (ks. kohta 4.3).

Antotapa

Suun kautta. Niellään veden kanssa.

4.3 Vasta-aiheet

Librax on vasta-aiheinen seuraavissa tapauksissa:

- yliherkkyys vaikuttaville aineille tai kohdassa 6.1 mainituille apuaineille
- monisairaat yli 65-vuotiaat potilaat
- yli 75-vuotiaat potilaat
- alle 6-vuotiaat lapset
- ahdaskulmaglaukooman riski
- virtsaputki- tai eturauhassairausliittymän virtsaretention riski
- imetys (ks. kohta 4.6)
- vaikea hengitysvajaus
- uniapneaoireyhtymä
- vaikea, akuutti tai krooninen maksan vajaatoiminta (enkefalopatian riski)
- myasthenia gravis

4.4 Varoitukset ja käyttöön liittyvät varotoimet

Lääke sisältää bentsodiatsepiinia ja atropiinin kaltaista spasmolyyttiä. Niillä on samansuuntaiset haittavaikutukset, joiden välillä voi esiintyä synergiaa. Tämä voi moninkertaistaa muiden lääkkeiden samanaikaisen käytön riskit. Tämä koskee etenkin sedatiivisia ja antikolinergisiä vaiktuksia (ks. kohta 4.5).

Hoidon kesto

Hoidon keston on oltava mahdollisimman lyhyt, eikä se saa olla yli 8–12 viikkoa (mukaan lukien annostuksen vähittäiseen pienentämiseen kuluva aika). Hoidon jatkaminen tästä pidempään edellyttää tilanteen uudelleenarviointia.

Kun käytetään pitkäkestoisia bentsodiatsepiineja, lyhytkestoisiin bentsodiatsepiineihin siirtymistä on varottava vieroitusoireiden kehittymisriskin vuoksi.

Alkoholin ja päähteiden väärinkäyttö

Erityistä varovaisuutta on noudattettava, jos potilaalla on anamneesissa alkoholismia tai pähde- tai muu riippuvuus (ks. kohta 4.5).

Opioidien samanaikaisen käytön aiheuttamat riskit

Librax-valmisteen ja opioidien samanaikainen käyttö voi aiheuttaa sedaatiota, hengityslamaa, koomaa ja kuoleman. Näiden riskien vuoksi sedatiivisia lääkkeitä, kuten bentsodiatsepiineja ja vastaanvalaisia lääkkeitä, kuten Librax-valmistetta, voidaan määrättää samanaikaisesti vain sellaisille potilaille, joille muut hoitovaihtoehdot eivät sovi. Jos potilaalle päätetään määrättää Librax-valmistetta samanaikaisesti opioidien kanssa, on määrättävä pienin tehoava annos ja hoidon on oltava mahdollisimman lyhytkestoinen (ks. myös yleiset annossuositukset kohdassa 4.2).

Potilasta on seurattava tarkkaan hengityslaman ja sedaation merkkien ja oireiden varalta. On erittäin suositeltavaa neuvoa potilasta ja hänen läheisiään tarkkailemaan näitä oireita (ks. kohta 4.5).

Masennuspotilaiden hoito

Bentsodiatsepiineja ja samankaltaisia valmisteita ei saa määrättää ainoaksi lääkkeeksi, sillä ne eivät estää masennuksen vaikutumista ja myös itsemurhariski pitkittyy tai suurenee.

Toleranssi

Bentsodiatsepünien hypnoottisten vaikutusten teho voi heikentyä jonkin verran muutaman viikon toistuvan käytön jälkeen.

Riippuvuus

Bentsodiatsepünien käyttö saattaa aiheuttaa fyysisää ja psyykkistä bentsodiatsepüniriippuvuutta. Lääkeriippuvuus voi kehittyä hoitoannoksia käytettäessä ja/tai vaikka potilaalla ei olisikaan selvää riskitekijää. Riippuvuuden riski suurenee annoksen suurenemisen ja hoidon keston pitenemisen myötä ja on suurempi potilailla, joilla on anamneesissa alkoholin tai päähteen väärinkäyttöä.

Kun fyysinen riippuvuus on kehittynyt, hoidon äkillinen lopettaminen aiheuttaa vieroitusoireita. Oireita voivat olla unettomuus, päänsärky, lihaskipu, lihasjännitys, hyperreaktiivisuus, voimakas ahdistuneisuus, jännityneisyys, levottomuus, sekavuus ja ärtyneisyys. Vaikeissa tapauksissa voi esiintyä seuraavia oireita: derealisaatio, depersonalisaatio, hyperakusia, raajojen puutuminen ja kihelmointi, yliherkkyyss valolle, melulle ja kosketukselle, aistiharhat tai epilepsiakohtaukset. Vieroitusoireita voi ilmetä hoidon lopettamisen jälkeisinä päivinä. Useiden bentsodiatsepünien samanaikainen käyttö voi suurentaa lääkeriippuvuuden riskiä riippumatta siitä, onko lääkkeet määritetty anksiolyytiksi vai unilääkkeeksi. Myös väärinkäyttöä on ilmoitettu.

Rebound-reaktiot

Hoidon päätyttyä saattaa esiintyä ohimenevää oireyhtymää, jossa bentsodiatsepünihoitoa vaatineet oireet uusiutuvat voimakkaampina. Tähän saattaa liittyä myös muita reaktioita, kuten mielialan muutoksia, ahdistuneisuutta tai unihäiriötä ja levottomuutta. Vieroitusoireiden/rebound-ilmiöiden riski on suurempi hoidon äkillisen lopettamisen jälkeen, joten annostuksen pienentäminen vähitellen on suositeltavaa.

Muistinmenetys ja psykomotoristen toimintojen muutokset

Bentsodiatsepünit saattavat aiheuttaa anterogradisen muistinmenetyksen. Anterogradista muistinmenetystä ja psykomotoristen toimintojen muutoksia esiintyy useimmiten useita tunteja lääkkeenoton jälkeen.

Psyykiatriset ja paradoksiset reaktiot

Joillain potilailla bentsodiatsepüni ja samankaltaiset valmisteet saattavat aiheuttaa tajunnan tason muutoksia ja käytös- ja muistihäiriötä. Seuraavia oireita saattaa esiintyä:

- unettomuuden paheneminen, painajaiset, kiihtyneisyys, hermostuneisuus
- harhaluulot, aistiharhat, sekavuus-tokkurasuustilat, psykoosityyppiset oireet
- estojen häviäminen ja impulsiivisuus
- euporia, ärtyneisyys
- anterogradinen muistinmenetys
- suggestioaltilius.

Tämän oireyhtymän yhteydessä voi esiintyä seuraavan tyypisiä oireita, jotka voivat olla vaaraksi potilaalle itselleen tai muille:

- potilaan poikkeava käytös
- itseen tai muihin kohdistuva aggressiivinen käytös, etenkin, jos ystävät tai sukulaiset yrittävät estää potilaan toimia
- automaattinen käytös, jota potilas ei muista myöhemmin.

Jos näitä reaktioita esiintyy Librax-hoidon aikana, hoito on keskeytettävä. Reaktiot ovat yleisempää iäkkäillä potilailla. Erityistä varovaisuutta on noudatettava määrättääessä bentsodiatsepüneja potilaalle, joilla on persoonallisuushäiriötä.

Erityisryhmät ja kumulaatoriiski

Klooridiatsepoksidi on pitkävaikuttainen bentsodiatsepüni, joten potilasta on seurattava säännöllisesti, jotta annosta voidaan tarvittaessa pienentää tai antotihettä harventaa kumulaatiosta johtuvan yliannostuksen ehkäisemiseksi.

Bentsodiatsepiinien puoliintumisaika voi olla huomattavasti pidempi, jos potilas on iäkäs (alle 75-vuotias) tai hänellä on munuaisten vajaatoiminta tai lievä tai keskivaikea maksan vajaatoiminta. Annostuksen muuttaminen voi olla tarpeen (ks. kohta 4.2). Tämän lääkevalmisten käyttö on vasta-aikesta yli 75-vuotiailla, ja potilailla, joilla on vaikea, akuutti tai krooninen maksan vajaatoiminta.

Bentsodiatsepiineja ja samankaltaisia valmisteita on käytettävä varoen iäkkäillä potilailla sedaation ja/tai lihaksia rentouttavan vaikutuksen riskin vuoksi. Tästä voi aiheutua kaatumisia, joiden seuraukset ovat usein vakavia kyseisessä populaatiossa.

Klooridiatsepoksidin käyttöön liittyvät varotoimet

Potilaalle on hyvä kertoa hoidon alussa, että hoito kestää rajoitetun ajan, ja selittää tarkasti, miten annostusta pienennetään vähitellen. Potilaan on tärkeää tietää myös rebound-ilmiöiden mahdollisuudesta. Näin kyseisiin oireisiin liittyvä ahdistuneisuus voidaan minimoida, jos oireita esiintyy hoidon päätyessä.

Jos hengitysvajausta esiintyy, bentsodiatsepiinien ja samankaltaisten valmisteiden lamaava vaikutus on otettava huomioon (etenkin, koska ahdistuneisuus ja kiihtyneisyys saattavat olla hengitystoiminnan dekompensaation merkkejä, jolloin tehohoitto on tarpeen).

Pediatriset potilaat

Valmistetta ei suositella alle 18-vuotiaille lapsille ja nuorille. Jos hoito on vältämätöntä 6–17-vuotiaille lapsille ja nuorille, hyöty-riskisuhde on arvioitava hyvin tarkasti ja hoidon keston on oltava mahdollisimman lyhyt. Kliinisiä klidiniumbromidi- ja klooridiatsepoksiditukimuksia ei ole tehty pediatrisilla potilailla.

Klidiniumbromidin käyttöön liittyvät varotoimet

Klidiniumbromidi on antikolinergi. Varovaisuutta on noudatettava seuraavissa tapauksissa:

- eturauhasen liikakasvu
- munuaisten tai maksan vajaatoiminta
- sepelvaltimotauti, rytmihäiriöt, kilpirauhasen liikatoiminta
- krooninen keuhkoputkitulehdus, joka johtuu bronkuseritteiden viskositeetin lisääntymisestä
- paralyttinen ileus, suoliston atonia iäkkäillä potilailla, toksinen megakoolon.

Laktoosi ja sakkaroosi

Valmiste sisältää laktoosia. Potilaiden, joilla on harvinainen perinnöllinen galaktoosi-intoleranssi, täydellinen laktaasinpuutos tai glukoosi-galaktoosi-imetyymishäiriö, ei pidä käyttää tätä lääkettä.

Valmiste sisältää sakkaroosia. Potilaiden, joilla on harvinainen perinnöllinen fruktoosi-intoleranssi, glukoosi-galaktoosi-imetyymishäiriö tai sakkaroosi-isomaltaasin puutos, ei pidä käyttää tätä lääkettä.

4.5 Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Yhteisvaikutukset klooridiatsepoksidin kanssa

Keskushermosta lamaavien vaikutusten voimistuminen on todennäköistä, jos Librax-valmistetta käytetään samanaikaisesti keskushermostoon vaikuttavien lääkkeiden kanssa (kuten neuroleptit, rauhoittavat lääkkeet, masennuslääkkeet, unilääkkeet, kipulääkkeet, anesteetit, yskänlääkkeet, sedatiiviset antihistamiinit, sentraalisesti vaikuttavat verenpainelääkkeet ja baklofeeni). Euforisoivia kipulääkeitä käytettäessä euphoria voi voimistua, mikä johtaa psyykkisen riippuvuuden lisääntymiseen.

Barbituraatit

Yliannostustapauksissa mahdolisesti kuolemaan johtavan hengityslaman riski suurenee.

Opioidit

Additiivisen keskushermosta lamaavan vaikutuksen vuoksi sedatiivisten lääkkeiden, kuten bentsodiatsepiinien ja vastaanlaisten lääkkeiden, kuten Librax-valmisten, samanaikainen käyttö

opioidien kanssa lisää sedaation, hengityslaman, kooman ja kuoleman riskiä. Annostusta ja samanaikaisen hoidon kestoja on rajoitettava (ks. kohta 4.4).

Buprenorfiini

Buprenorfiinikorvaushoito: mahdollisesti kuolemaan johtavan hengityslaman riski suurenee. Yhdistelmän riski-hyötytuhde on arvioitava huolellisesti. Potilaalle on kerrottava määärättyjen annosten noudattamisen tärkeydestä.

Maksaentsyyymitoimintaa estävät valmisteet

Tiettyjen maksaentsyyymien (etenkin CYP450-entsyyymien) toimintaa estävät yhdisteet (esim. ketokonatsoli, simetidiini) saattavat hidastaa klooridiatsepoksidin ja sen aktiivisten metaboliittien eliminaatiota, mikä voimistaa ja pidentää niiden vaikutuksia.

Alkoholi

Bentsodiatsepiinit ja alkoholi lisäävät toistensa vaikutusta. Yhteiskäytöllä voi olla odottamattoman voimakas vaikutus tarkkuutta vaativiin tehtäviin, kuten ajokykyyn ja koneidenkäyttökykyyn.

Yhteisvaikutukset klidiniumbromidin kanssa

Antikolinergisiä vaikutuksia omaavien aineiden haittavaikutukset saattavat pahentua, jolloin potilaalle aiheutuu herkemmin virtsaretentiota, glaukooman pahanemista, ummetusta, suun kuivuutta jne.

Atropiinin kaltaisiksi lääkkeiksi katsotaan seuraaviin lääkeryhmiin kuuluvat lääkkeet, joilla on antikolinergisiä vaikutuksia: masennuslääkkeet, antihistamiinit (H_1 -antagonistit), Parkinsonin taudin lääkkeet, antikolinergit, muut atropiinin kaltaiset spasmolytit, disopyramidi, fentiatsiinineuroleptit, klotiapini ja amantadiini.

4.6 Hedelmällisyys, raskaus ja imetyks

Ehkäisy miehillä ja naisilla

Klooridiatsepoksidin genotoksisuuden vuoksi (ks. kohta 5.3), hedelmällisessä iässä olevien naisten pitää käyttää tehokasta ehkäisyä lääkehoidon aikana ja 7 kuukauden ajan hoidon päättymisen jälkeen. Jos potilaas epäilee olevansa raskaana tai aikoo tulla raskaaksi, häntä pitää neuvoa ottamaan yhteyttä lääkäriin keskustellakseen lääkkeen käytön lopettamisesta.

Miehiä suositellaan käyttämään tehokkaita ehkäisymenetelmiä ja olemaan siittämästä lasta hoidon aikana ja 4 kuukauden ajan hoidon päättymisen jälkeen.

Raskaus

Lääkkeen turvallisuudesta ihmisellä raskauden aikana tai vaarattomuudesta eläimillä ei ole näytöä. Tästä syystä valmistetta ei saa käyttää raskauden aikana, etenkään ensimmäisen ja viimeisen raskauskolmanneksen aikana, ellei käyttöön ole pakottavaa syötä.

Jos valmistetta annetaan pakottavista syistä raskauden myöhäisvaiheessa tai suurina annoksina synnytyksen aikana, valmisten farmakologinen vaiketus aiheuttaa todennäköisesti vastasyntyneeseen kohdistuvia vaikutuksia, kuten hypotermiaa, hypotonian ja keskivaikeaa hengityslamaa. Raskauden myöhäisvaiheen aikana pitkääkaista bentsodiatsepiinihoitoa saaneiden äitienvälistä lapsille on saattanut myös kehittyä fyysinen riippuvuus, ja heillä saattaa esiintyä vieroitusoireita postnataalikaudella.

Librax sisältää klidiiniä, joten sitä on annettava varoen raskauden loppuvaiheessa lapseen kohdistuvien antikolinergisten vaikutusten (mekoniumileus) riskin varalta.

Imetyks

Klidiniumbromidi saattaa heikentää maidoneritystä sekä erityy়ä rintamaitoon ja aiheuttaa antikolinergisiä vaikutuksia lapselle. Myös klooridiatsepoksidin saattaa erityy়ä rintamaitoon. Tästä syystä Librax-valmisten käyttö on vasta-aiheista imetyksen aikana (ks. kohta 4.3).

Lapselle aiheutuvien mahdollisten haittavaikutusten takia pitää harkita imetyksen tai lääkkeen käytön lopettamista. Klooridiatsepoksidin pitkän puoliintumisajan takia imetystä ei saa jatkaa heti Librax-valmisteen käytön lopettamisen jälkeen. Plasmassa havaitaan aktiivisia metaboliitteja vielä kolme viikkoa lääkehoidon lopettamisen jälkeen.

4.7 Vaikutus ajokykyyn ja koneidenkäyttökykyyn

Librax-valmisteella on kohtalainen vaikutus ajokykyyn ja koneidenkäyttökykyyn. Ajoneuvoa ajavia ja koneiden käyttäjiä on varoitettava uneliaisuuden riskistä. Sedaatio, muistinmenetys ja keskittymiskyvyn ja lihastoiminnan heikkeneminen voivat vaikuttaa haitallisesti ajokykyyn ja koneiden käyttökykyyn. Muiden sedatiivisten lääkevalmisteiden samanaikaista käyttöä on vältettävä (ks. kohta 4.5).

4.8 Haittavaikutukset

Yleisimpiä haittavaikutuksia ovat sedaatio, huimaus, unelaisuus, ataksia, väsymys ja tasapainohäiriöt. Haittavaikutukset ovat annosriippuvaisia ja saattavat kestää seuraavaan päivään jo kerta-annoksenkin jälkeen. Ilmiöitä esiintyy kuitenkin pääasiassa hoidon alussa, ja ne häviävät yleensä toistuvan annon myötä. Iäkkääät potilaat ovat erityisen herkkiä keskushermostoa lamaavien lääkkeiden vaikutuksille. Heillä saattaa esiintyä sekavuutta, etenkin, jos heillä on elimellisiä aivomuutoksia.

Haittavaikutukset on luokiteltu ryhmiin niiden esiintymistihyyden perusteella seuraavasti:

- Hyvin yleiset ($\geq 1/10$)
- Yleiset ($\geq 1/100, < 1/10$)
- Melko harvinaiset ($\geq 1/1\ 000, < 1/100$)
- Harvinaiset ($\geq 1/10\ 000, < 1/1\ 000$)
- Hyvin harvinaiset ($< 1/10\ 000$)
- Yleisyys tuntematon (koska saatavissa oleva tieto ei riitä esiintyyvyyden arviointiin).

Haittavaikutukset elinjärjestelmään ja yleisyyteen mukaan luokiteltuina:

Elinjärjestelmä	Yleisyyt	Haittavaikutus
Veri ja imukudos	Harvinainen	luuydinlama (esim. trombosytopenia, leukopenia, agranulosytoosi, pansytopenia)
Immuunijärjestelmä	Yleisyys tuntematon	yliherkkyys
Aineenvaihdunta ja ravitsemus	Melko harvinainen	ruokahalun voimistuminen
Psykkiset häiriöt	Yleisyys tuntematon	muistinmenetys, aistiharhat, riippuvuuus, masentuneisuus, levottomuuus, kiihyneisyys, ärtyneisyys, tajunnan tason aleneminen, aggressio, harhaluulot, painajaiset, psykoottiset häiriöt, poikkeava käytös, tunne-elämän häiriöt, paradoskit lääkereaktiot (esim. ahdistuneisuus, unihäiriöt, unettomuuus, itsemurhayritykset, itsemurha-ajatuksset)
Hermosto	Yleiset	sedaatio, huimaus, unelaisuus, ataksia, tasapainohäiriöt, sekavuus
	Harvinaiset	päänsärky, kiertohuimaus

	Yleisyys tuntematon	puheen hidastuminen, kävelyn häiriöt, ekstrapyramidaalihäiriöt (esim. vapina, liikehäiriö)
Silmät	Melko harvinainen	kyynelvuodon vähentyminen, silmän mukautumiskyyvyn häiriöt
	Harvinaiset	näköhäiriöt, kuten <u>kaksoiskuvat</u>
Sydän	Yleisyys tuntematon	takykardia, sydämentykytys
Verisuonisto	Harvinainen	hypotensio
Hengityselimet, rintakehä ja välikarsina	Yleisyys tuntematon	hengityslama, bronkuseritteiden viskositeetin lisääntyminen
Ruoansulatuselimistö	Harvinainen	ruoansulatuskanavan häiriöt, ummetus
Maksaja sappi	Yleisyys tuntematon	ikterus, veren bilirubiiniarvojen suureneminen, transaminaasiarvojen suureneminen, AFOS-arvon suureneminen
Iho ja ihonalainen kudos	Harvinainen	ihoreaktiot (esim. ihottuma, kutina)
Munuaiset ja virtsatiet	Harvinainen	virtsaretentio
Sukupuolieimet ja rinnat	Harvinainen	libidon häiriöt, erektilohäiriöt, kuukautishäiriöt
Yleisoireet ja antopaikassa toteuttavat haitat	Hyvin harvinaiset	dysmenorrea
	Yleiset	väsymys
	Melko harvinaiset	suun kuivuus
Luusto, lihakset ja sidekudos	Yleisyys tuntematon	lihasheikkous, astenia

Epäillystä haittavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillystä haittavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisten hyöty-haittatasapainon jatkuvan arvioinnin. Tervydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillystä haittavaikutuksista seuraavalle taholle:

www-sivusto: www.fimea.fi
Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea
Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri
PL 55
00034 FIMEA

4.9 Yliannostus

Kuten muitakin bentsodiatsepiimeja käytettäessä, yliannostus voi olla henkeä uhkaava, etenkin, jos kyseessä on useiden eri lääkkeiden yliannostus ja mukana on muita keskushermmostoa lamaavia aineita (mukaan lukien alkoholi). Kaikissa lääkeyliannostuksissa on otettava huomioon, että potilaas on saattanut ottaa useita aineita.

Kliinisetoireet ja löydökset

Lievissä tapauksissa oireita ovat uneliaisuus, sekavuus, letargia, virtsaretentio, suun kuivuus, lievä uneliaisuus ja ohimenevät näköhäiriöt (kuten mustuaisten laajeneminen, silmän mukautumiskyyvyn lamaantuminen), ihon punoitus ja ruoansulatuskanavan motiliteetin estyminen.

Vakavammissa tapauksissa oireita voivat olla ataksia, hypotonia, hypotensio, hengitystoimintojen muutokset, takykardia, kiihtymystila, kiihtyneisyys, sekavuus ja aistiharhat, delirium, hengityslama, kooma ja hyvin harvoin kuolema.

Hoito

Bentsodiatsepiinien yliannostuksen hoidossa käytetään yleisiä elintoimintoja tukevia hoitoja mukaan lukien suonensisäinen nesteytys ja hengitysteiden auki pitäminen.

Flumatseniilin annosta saattaa olla hyötyä bentsodiatsepiiniyliaannostuksen hoidossa.

Bentsodiatsepiinien vaikutukseen kohdistuva flumatseniilin antagonistinen vaiketus saattaa aiheuttaa neurologisia haittoja (kouristuskohtaustasia) etenkin epilepsiapotilaille.

Lisäksi tehohoidossa pitää kiinnittää erityistä huomiota hengitys- ja kardiovaskulaaritoimintaan.

5. FARMAKOLOGISET OMINAISUUDET

5.1 Farmakodynamikka

Farmakoterapeutinen ryhmä:

Synteettisen antikolinergin ja psykykenlääkkeen yhdistelmävalmisteet. ATC-koodi: A03CA02

Vaikutusmekanismi ja farmakodynamiset vaikutukset

Klooridiatsepoksi on bentsodiatsepiinien lääkeryhmään kuuluva anksiolyytti. Farmakologiset ominaisuudet ovat samankaltaisia kuin bentsodiatsepiineilla, eli lääkkeellä on anksiolyyttinen, sedatiivinen, hypnoottinen, antikonvulsiivinen, lihaksia relaksoiva ja amnestinen vaiketus.

Vaikutukset liittyvät makromolekulaarisen GABA-OMEGA-reseptorikompleksin (nk. BZ1 ja BZ2) keskeisen, reseptorin muodostavan osan spesifiseen agonismiin. Kyseinen kompleksi säätelee kloridikanavan aukeamista.

Lääkeriippuvuutta saattaa esiintyä eläimillä ja ihmisillä.

Klidiniumbromidi on synteettinen antikolinergi, jolla on sileän lihaksen spasmeja laukaiseva ja eritystoimintaa estävä vaiketus.

5.2 Farmakokinetiikka

Klooridiatsepoksi

Imeytyminen

Klooridiatsepoksi imetyy hyvin. Huippupitoisuudet veressä saavutetaan 1–2 tunnin kuluttua annosta. Biologinen hyötyosuuus peroraalisen annoksen jälkeen on lähes 100 %. Lääkkeen puoliintumisaika on 6–30 tuntia. Vakaan tilan pitoisuudet saavutetaan yleensä kolmen vuorokauden kuluessa.

Biotransformaatio

Klooridiatsepoksi metaboloituu desmetyyli-klooridiatsepoksidiksi ja paljon vähäisemmässä määrin myös aktiiviseksi metaboliittiksi, demoksepaamiksi. Demoksepaami taas metaboloituu aktiiviseksi metaboliittiksi, oksatsepaamiksi, mutta hyvin vähäisessä määrin (alle 1 % otetusta klooridiatsepoksidista metaboloituu oksatsepaamiksi).

Eliminaatio

Demoksepaami ja oksatsepaami eliminoituvat viitsaan. Puoliintumisaika on 20–24 tuntia.

Bentsodiatsepiinien on havaittu läpäisevän istukan ja erityvän rintamaitoon.

Aktiivisten metaboliittien vakaan tilan pitoisuudet saavutetaan 10–15 vuorokauden kuluttua. Metaboliittien pitoisuudet ovat samaa luokkaa kuin kanta-aineen.

Klidiniumbromidi

Imeystyminen

Kuten muutkin kvaternääriset typpiyhdisteet, klidiniumbromidi ionisoituu ruoansulatuskanavassa täysin, minkä vuoksi se imeytyy huonosti. Tunnin kuluessa suun kautta otetusta annoksesta klidiniumbromidin antisekreetiovaiketus näkyy ja se jatkuu kolmeen tuntiin asti.

Jakautuminen

Kvaternääriset typpiyhdisteet ovat heikosti rasvaliukoisia. Ne eivät läpäise helposti veri-aivoestettä tai istukkaa tai jakaudu silmään. Ei tiedetä, jakautuuko klidiniumbromidi rintamaitoon.

Biotransformaatio

Klidiniumbromidi metaboloituu pääasiassa maksassa 3-hydroksialkoholi-3-hydroksi-1-metyylikinuklidiiibromidiksi.

Eliminaatio

Kun kahdelle aikuiselle on annettu suun kautta 0,3 mg/kg kerta-annoksen, on 3-hydroksialkoholi-3-hydroksi-1-metyylikinuklidiiibromidin eliminaatio virtsaan ollut kaksivaiheinen. Alkuvaiheen puoliintumisaika oli 2,4 tuntia ja terminaalinen puoliintumisaika 20 tuntia. Noin 36 % suun kautta otetusta annoksesta erityi virtsaan 7 päivän kuluessa, mistä 90 % erityi ensimmäisen vuorokauden aikana. Noin 20–46 % annoksesta erityi ulosten mukana.

5.3 Prekliiniset tiedot turvallisuudesta

Mutageenisuus ja tuumorigeenisuus

Klooridiatsepoksidilla on havaittu mutageenisiä vaikutuksia suurimmassa osassa mutageenisyytutkimuksia ja negatiivisia tuloksia *in vitro* sytogeenisyytutkimuksissa. Negatiiviset tulokset tukevat näkemystä, että klooridiatsepoksidi ei ole suoraan vaikuttava mutageeni. Klooridiatsepoksidilla on saatu positiivisia tuloksia *in vivo* sytogeenisyytutkimuksissa ja se todennäköisesti johtuu N-nitrosoklordiatsepoksidin muodostumisesta klooridiatsepoksidista.

Hirillä tehdynässä karsinogeenisuustutkimuksissa maksakasvainten havaittiin lisääntyvä suuria annoksia käytettäessä (etenkin uroksilla). Rotilla kasvainten ilmaantuvuus ei lisääntynyt.

Lisääntymistoksisuus

Ihmisillä ei ole toistaiseksi havaittu selvää näyttöä klooridiatsepoksidin teratogenisuudesta. Eläinkokeissa jälkeläisillä on sen sijaan havaittu virtsateiden ja sukuelinten muutoksia, keuhko-anomalioita ja kallon epämuodostumia (aivojen sijainti kallon ulkopuolella [eksenkefalia], suulakihalkio), käytöshäiriöitä ja neurokemiallisia muutoksia. Epämuodostumien riski näyttää olevan pieni bentsodiatsepiinihoidoannoosten käytön yhteydessä raskauden alkuvaiheessa, vaikka epidemiologisissa tutkimuksissa on havaittu näyttöä suulakihalkioriskin suurennuksesta. On olemassa myös muutamia tapauskertomuksia epämuodostumista ja älyllisestä kehitysvammaisuudesta prenataalisesti altistuneilla lapsilla klooridiatsepoksiidiyliannostuksen ja -myrkkyksen jälkeen.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

laktoosi

mikrokiteinen selluloosa

maissitarkkelys

talkki

magnesiumstearaatti
sakkarooli
riisitärkkelys
sumukuivattu akaasiakumi
keltainen rautaoksiidi
indigokarmiini
künteä parafiini
kevyt nestemäinen parafiini.

6.2 Yhteensopimattomuudet

Ei oleellinen.

6.3 Kestoaika

3 vuotta.

6.4 Säilytys

Säilytä alle 25 °C. Ei lasten ulottuville eikä näkyville.

6.5 Pakkaustyyppi ja pakkauskoot

30 tai 100 tablettia lasipullossa, joka on pahvikotelossa.

Kaikkia pakkauskokoja ei vältämättä ole myynnissä.

6.6 Erityiset varotoimet hävittämiselle

Ei erityisohjeita.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

Viatris Oy
Vaisalantie 2–8
02130 Espoo

8. MYYNTILUVAN NUMERO

4750

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

Myyntiluvan myöntämisen päivämäärä: 24.5.1967
Viimeisimmän uudistamisen päivämäärä: 8.5.2008

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

13.10.2023

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDLETS NAMN

Librax 5 mg/2,5 mg dragerade tablettter

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

Klordiazepoxid	5 mg
Klidiniumbromid	2,5 mg

Hjälpmännen med känd effekt: sackaros, laktos.

För fullständig förteckning över hjälpmännen, se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Tablett, dragerad.

Grön eller gröngul, sockerdragerad, rund, bikonvex, diameter 9,0 mm

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Terapeutiska indikationer

Gastrointestinala: Colon irritabile, spastisk kolon och gastrointestinala funktionsstörningar orsakade av hypersekretion, hypermotilitet, diarré, kolit, gastrit, duodenit, mag- eller duodenalsår eller gallvägssydskinesi.

Urogenitala: Spasmer och dyskinesier, irriterad blåsa, dysmenorré.

4.2 Dosering och administreringssätt

Dosering

Behandlingen inleds alltid med lägsta dos. Dosen kan vid behov ökas därefter, då patientens terapisvar är känt. Högsta dos får inte överskridas.

Vuxna

Normaldos för vuxna är 1–2 tablettter 2–4 gånger per dygn.

Tabletterna kan tas i samband med måltid, sänggående eller smärta.

Behandlingen ska vara så kortvarig som möjligt. Behandlingsbehovet ska utvärderas regelbundet, i synnerhet vid brist på symptom. För de flesta patienter får behandlingen sammantaget inte pågå i över 8–12 veckor (inklusive nedtrapningsperioden av doseringen) (se avsnitt 4.4).

I vissa fall kan det vara nödvändigt att behandla längre än rekommenderat. Detta får ske under förutsättning att patientens tillstånd bedöms på nytt av insatt läkare.

Pediatrisk population

Rekommenderas ej då studier saknas. Om behandling är nödvändig för barn och ungdomar i åldern 6–17 år rekommenderas en lägre dos, exempelvis halva normaldosen (se avsnitt 4.3).

Äldre patienter eller svaga patienter och särskilda patientgrupper

Dosminskning (t.ex. halva dosen) rekommenderas för äldre (under 75 år) och för patienter med njursvikt eller lindrig till måttlig leversvikt (se avsnitt 4.3).

Administreringssätt

Oralt. Sväls med vatten.

4.3 Kontraindikationer

Librax är kontraindicerat i följande fall:

- överkänslighet mot den aktiva substansen eller mot något hjälpmäne som anges i avsnitt 6.1
- patienter över 65 år med multipla sjukdomar
- patienter över 75 år
- barn under 6 år
- risk för trångvinkelglaukom
- risk för urinretention i samband med sjukdom i urinvägar eller prostata
- amning (se avsnitt 4.6)
- svår andningssvikt
- sömnapsnésyndrom
- svår, akut eller kronisk leversvikt (risk för encefalopati)
- myasthenia gravis

4.4 Varningar och försiktighet

Läkemedlet innehåller bensodiazepin och atropinliknande spasmolytikum. Dessa har liknande biverkningar, synergiska effekter kan förekomma. Detta kan leda till en flerfaldig ökning av riskerna vid användning med samtidiga läkemedel. Detta gäller i synnerhet sedativa och antikolinerga effekter (se avsnitt 4.5).

Behandlingstid

Behandlingen ska vara så kort som möjligt och inte mer än 8–12 veckor (inklusive den gradvisa nedtrappningsperioden av doseringen). Behandling längre än så kräver en ny lägesbedömning.

Vid användning av långtidsverkande bensodiazepiner ska övergång till korttidsverkande bensodiazepiner undvikas då det finns en risk för utsättningssymptom.

Alkohol- och rusmedelsmissbruk

Särskild försiktighet ska iakttas med patienter med alkohol- eller rusmedels- eller annat beroende i anamnesen (se avsnitt 4.5).

Risker orsakade av samtidig användning av opioider

Samtidig användning av Librax och opioider kan leda till sedering, andningsdepression, koma och död. På grund av dessa risker ska sedativa läkemedel, såsom bensodiazepiner och motsvarande läkemedel såsom Librax endast ordinaras samtidigt med opioider till patienter för vilka andra behandlingsalternativ inte är möjliga. Om beslut fattas att förskriva Librax samtidigt med opioider, ska lägsta effektiva dos användas och behandlingstiden ska vara så kort som möjligt (se även de allmänna dosrekommendationerna i avsnitt 4.2).

Patienten ska övervakas noga för tecken och symptom på andningsdepression och sedering. Det rekommenderas starkt att patienten och deras närmaste ges rådet att noga iaktta dessa symptom (se avsnitt 4.5).

Behandling av patienter med depression

Bensodiazepiner och liknande preparat får inte förskrivas som enda läkemedel då de inte förhindrar progression av depression och då de ökar risken för självmord eller tiden under vilken sådan risk förekommer.

Tolerans

De hypnotiska effekterna av bensodiazepiner kan försvagas något efter några veckors upprepad användning.

Beroende

Användning av bensodiazepiner kan medföra fysiskt och psykiskt bensodiazepinberoende.

Läkemedelsberoende kan uppstå vid terapeutiska doser och/eller trots brist på uppenbara riskfaktorer hos patienten. Risken för beroendeutveckling ökar vid högre doser och längre behandling och är större hos patienter med alkohol- eller rusmedelsmissbruk i anamnesen.

Plötslig utsättning av läkemedlet vid fysiskt beroende ger upphov till utsätningssymptom.

Symptombilden kan omfatta sömnlöshet, huvudvärk, muskelvärk, muskelpänningar, hyperreaktivitet, kraftig ångest, nervositet, rastlöshet, förvirring och irritation. I svåra fall kan följande symptom uppträda: derealisation, depersonalisation, hyperakusi, domning och stickningar i extremiteterna, överkänslighet för ljus, ljud och beröring, hallucinationer eller epilepsianfall. Utsätningssymptom kan uppträda dagarna efter utsättning. Samtidig användning av flera bensodiazepiner kan medföra en ökad risk för läkemedelsberoende oavsett om de förskrivs mot ångest eller sömnlöshet. Missbruk har också rapporterats.

Rebound-reaktioner

De symptom som ledde till behandling med bensodiazepiner kan efter behandlingsavslutning återkomma i förstärkt form. Dessa är dock övergående. Samtidigt kan också andra reaktioner uppträda, t.ex. affektiv fluktuation, ångest eller sömnstörningar och rastlöshet. Risken för utsätningssymptom/rebound är större efter plötslig behandlingsavslutning varför gradvis nedtrappning av doseringen rekommenderas.

Amnesi och förändringar i psykomotoriska funktioner

Bensodiazepiner kan framkalla anterograd amnesi. Anterograd amnesi och förändringar i psykomotoriska funktioner förekommer oftast flera timmar efter läkemedelsintag.

Psykiatriska och paradoxala reaktioner

Hos vissa patienter kan bensodiazepiner och liknande preparat framkalla medvetandestörningar samt beteende- och minnesstörningar. Följande symptom kan förekomma:

- ökad sömnlöshet, mardrömmar, agitation, nervositet
- inbillningar, hallucinationer, förvirring/omtöcknad, symptom av psykostyp
- ohämmat och impulsivt beteende
- eufori, irritation
- anterograd amnesi
- ökad suggestibilitet.

Samtidigt kan också följande typer av symptom förekomma som kan medföra fara för patienten eller andra:

- onormalt beteende
- aggressivt beteende som riktar sig mot patienten själv eller andra, i synnerhet om vänner eller släktingar försöker tygla patienten
- automatiserat beteende med efterföljande amnesi.

Om dessa reaktioner förekommer i samband med behandling med Librax ska behandlingen avbrytas. Reaktionerna är vanligare hos äldre patienter. Särskild försiktighet ska iakttas vid förskrivning av bensodiazepiner till patienter med personlighetsstörningar.

Särskilda patientgrupper och kumulativ risk

Klordiazepoxid är en långtidsverkande bensodiazepin varför regelbunden uppföljning krävs för att vid behov reducera dosen eller förlänga doseringsintervallen för att förebygga kumulativ överdosering.

Bensodiazepiner kan ha en betydligt längre halveringstid hos äldre patienter (under 75 år) och patienter med njursvikt eller lindrig till måttlig leversvikt. Dosen kan behöva ändras (se avsnitt 4.2).

Användning av detta läkemedel är kontraindicerat hos patienter över 75 år och patienter med svår, akut eller kronisk leversvikt.

Bensodiazepiner och liknande preparat ska användas med försiktighet hos äldre patienter p.g.a. sedering och/eller muskelavslappnande verkan. Det finns en risk för att dessa patienter ramlar, vilket ofta ger upphov till allvarliga följer i den aktuella populationen.

Försiktighetsåtgärder vid användning av klordiazepoxid

Patienten bör informeras inledningsvis att behandlingen endast kommer att pågå under en begränsad tid, och en exakt beskrivning av hur den gradvisa dosnedtrappningen sker. Det är också viktigt att patienten känner till möjligheten för rebound. Ångesten i samband med dessa symptom kan på detta sätt minimeras om symptomet uppträder i samband med att behandlingen avslutas.

Vid andningssvikt ska den förlamande effekten av bensodiazepiner och liknande preparat beaktas (i synnerhet då ångest och agitation kan vara tecken på dekompensation vid andningssvikt, vilket kräver intensivvård).

Pediatrisk population

Produkten rekommenderas inte för barn och ungdomar under 18 år. Om behandlingen är nödvändig för barn 6–17 år, bör nytt-a-riskförhållandet bedömas mycket noggrant, och behandlingen ska vara så kort som möjligt. Inga kliniska prövningar av klidiniumbromid eller klordiazepoxid har gjorts på pediatrisk population.

Försiktighetsåtgärder vid användning av klidiniumbromid

Klidiniumbromid är ett antikolinergikum. Försiktighet ska iakttas i följande fall:

- prostataförstoring
- njur- eller leversvikt
- kranskärlssjukdom, arytmia, hypertyreos
- kronisk bronkit orsakad av ökad viskositet hos bronkialsekret
- paralytisk ileus, tarmatoni hos äldre patienter, toxisk megakolon.

Laktos och sackaros

Preparatet innehåller laktos. Patienter med något av följande sällsynta ärftliga tillstånd bör inte använda detta läkemedel: galaktosintolerans, total laktasbrist eller glukos-galaktosmalabsorption.

Preparatet innehåller sackaros. Patienter med något av följande sällsynta, ärftliga tillstånd bör inte använda detta läkemedel: fruktosintolerans, glukos-galaktosmalabsorption eller sukras-isomaltas-brist.

4.5 Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner

Interaktioner med klordiazepoxid

Ökade CNS-dämpande effekter uppträder sannolikt om Librax används samtidigt med CNS-påverkande läkemedel (t.ex. neuroleptika, lugnande läkemedel, antidepressiva, sömnmedel, analgetika, anestetika, hostläkemedel, sedativa antihistaminer, CNS-påverkande blodtrycksläkemedel och baklofen). Vid användning av euforiframkallande analgetika kan euforin förstärkas, vilket leder till förstärkt psykiskt beroende.

Barbiturater

Vid överdosering ökar risken för andningssvikt med möjlig dödlig utgång.

Opioider

På grund av den additiva effekten på centrala nervsystemet ökar samtidig användning av sedativa läkemedel, såsom bensodiazepiner och motsvarande läkemedel, såsom Librax, med opioider risken för sedering, andningsdepression, koma och död. Dosering och samtidig behandlingstid ska begränsas (se. avsnitt 4.4).

Buprenorfin

Substitutionsbehandling med buprenorfin: risken för potentiellt dödlig andningsdepression ökar. Nyta-riskförhållandet för denna kombination kräver särskild noggrann bedömning. Patienten ska informeras om vikten av att följa den förskrivna doseringen.

Preparat som blockerar leverenzym

Vissa föreningar (t.ex. ketokonazol, cimetidin) som blockerar leverenzym (i synnerhet CYP450-enzym) kan medföra reducerad eliminering av klordiazepoxid och dess aktiva metaboliter, vilket innebär att dessa verkar kraftigare under en längre tid.

Alkohol

Bensodiazepiner och alkohol har synergiska effekter. Samtidig användning av båda kan ge oväntat kraftfulla effekter vid precisionskrävande arbete, t.ex. när det gäller körförstånd och användning av maskiner.

Interaktioner med klidiniumbromid

Biverkningarna av substanser med antikolinerga effekter kan förvärras, vilket lättare ger upphov till urinretention, glaukomexacerbation, förstopning, muntorrhet m.m.

Läkemedel med antikolinerga effekter ur följande grupper anses vara atropinliknande: antidepressiva, antihistaminer (H_1 -antagonister), läkemedel mot Parkinsons sjukdom, antikolinergika, andra atropinliknande spasmolytika, disopyramid, fentiazinneuroleptika, klozapin och amantadin.

4.6 Fertilitet, graviditet och amning

Preventivmedel hos män och kvinnor

På grund av klordiazepoxids genotoxiska potential (se avsnitt 5.3) bör fertila kvinnor använda effektiva preventivmedel under behandlingen och i 7 månader efter avslutad behandling. Om patienten misstänker att hon är gravid eller planerar att bli gravid, bör hon uppmanas att kontakta sin läkare för att diskutera utsättande av läkemedlet.

Män rekommenderas att använda effektiva preventivmedel och att inte skaffa barn under behandlingen och i 4 månader efter avslutad behandling.

Graviditet

Det finns inga säkerhetsdata för läkemedlet under graviditet hos människa eller om ofarligitet hos djur. Läkemedlet får därför inte användas under graviditet, särskilt inte under den första och sista trimestern av graviditeten, om det inte är absolut nödvändigt.

Vid administrering av läkemedlet av tvingande skäl i slutet av graviditeten eller i höga doser i samband med förlossning har läkemedlet sannolikt farmakologiska effekter för det nyfödda barnet, såsom hypotermi, hypotoni och medelsvår andningssvikt. I slutskedet av graviditeten har barn till mödrar som fått långvarig bensodiazepinbehandling även kunnat utveckla psykiskt beroende och kan uppvisa abstinenssymptom under en postnatal period.

Librax innehåller klidin, varför försiktighet ska iakttas i slutskedet av graviditeten p.g.a. risken för antikolinerga effekter för barnet (mekoniumileus).

Amning

Klidiniumbromid kan reducera mjölkutsöndringen och utsöndras i bröstmjölk samt ge upphov till antikolinerga effekter hos barnet. Också klordiazepoxid kan utsöndras i bröstmjölk. Användning av Librax är därför kontraindicerat under amning (se avsnitt 4.3).

Utsättning av läkemedlet eller upphörande av amning ska övervägas p.g.a. de möjliga biverkningarna för barnet. Den långa halveringstiden för klordiazepoxid gör att amning inte får återupptas direkt efter utsättning av Librax. Aktiva metaboliter förekommer i plasma så sent som tre veckor efter utsättning.

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Librax har en måttlig verkan på körförståndet och förmågan att använda maskiner.

Patienter som framför fordon eller använder maskiner ska informeras om risken för sömnighet.

Sedering, amnesi och minskad koncentrationsförmåga och muskelaktivitet kan ha en negativ inverkan på körförståndet och förmågan att använda maskiner. Samtidig användning av andra läkemedel med sedativ effekt ska undvikas (se avsnitt 4.5).

4.8 Biverkningar

De vanligaste biverkningarna är sedering, yrsel, sömnighet, ataxi, trötthet och balansstörningar.

Biverkningarna är dosberoende och kan hålla i sig i ett dygn till och med efter en enkeldos.

Biverkningar förekommer dock i huvudsak under initialfasen av behandlingen, och de avklingar oftast med upprepad dosering. Äldre patienter är särskilt känsliga för CNS-dämpande läkemedel. Förvirring kan i synnerhet förekomma hos äldre med organisk hjärnskada.

Biverkningarna presenteras inom varje frekvensområde efter fallande allvarlighetsgrad som följer:

- Mycket vanliga ($\geq 1/10$)
- Vanliga ($\geq 1/100, < 1/10$)
- Mindre vanliga ($\geq 1/1\ 000, < 1/100$)
- Sällsynta ($\geq 1/10\ 000, < 1/1\ 000$)
- Mycket sällsynta ($< 1/10\ 000$)
- Ingen känd frekvens (kan inte beräknas från tillgängliga data)

Biverkningar klassificerade enligt organklass och frekvens:

Organklass	Frekvens	Biverkning
Blodet och lymfssystemet	Sällsynta	benmärgsdepression (t.ex. trombocytopeni, leukopeni, agranulocytos, pancytopeni)
Immunsystemet	Ingen känd frekvens	överkänslighet
Metabolism och nutrition	Mindre vanliga	ökad aptit
Psykiska störningar	Ingen känd frekvens	amnesi, hallucinationer, beroende, depression, oro, agitation, irritation, nedsatt medvetandenivå, aggression, vanföreställningar, mardrömmar, psykotiska störningar, avvikande beteende, emotionella störningar, paradoxala läkemedelsreaktioner (t.ex. ångest, sömnstörningar, sömnlöshet, självmordsförsök, självmordstankar)
Centrala och perifera nervsystemet	Vanliga	sedering, yrsel, sömnighet, ataxi, balansstörningar, förvirring
	Sällsynta	huvudvärk, vertigo
	Ingen känd frekvens	långsamt tal, gångstörningar, extrapyramidala störningar (t.ex. tremor, rörelsestörningar)
Ögon	Mindre vanliga	minskat tårflöde, störningar i ögats ackommodationsförmåga

	Sällsynta	synstörningar, t.ex. dubbelseende
Hjärtat	Ingen känd frekvens	takykardi, hjärtskakning
Blodkärl	Sällsynta	hypotoni
Andningsvägar, bröstkorg och medias tinum	Ingen känd frekvens	andningssvikt, ökad viskositet hos bronkialsekret
Mag-tarmkanalen	Sällsynta	gastrointestinala störningar, förstopning
Lever och gallvägar	Ingen känd frekvens	gulsot, förhöjda bilirubinvärden, förhöjda transaminasvärden, förhöjda AFOS-värden
Hud och subkutan vävnad	Sällsynta	hudreaktioner (t.ex. hudutslag, klåda)
Njurar och urinvägar	Sällsynta	urinretention
Reproduktionsorgan och bröstkörtel	Sällsynta	störningar i libido, erekitionsstörning, menstruationsstörningar
Allmänna symptom och/eller symptom vid administreringsstället	Mycket sällsynta Vanliga Mindre vanliga	dysmenorré trötthet muntorrhett
Muskuloskeletala systemet och bindväv	Ingen känd frekvens	muskelsvaghets, asteni

Rapportering av misstänkta biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nytta-riskförhållande. Hälso- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning till:

webbplats: www.fimea.fi

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea

Biverkningsregistret

PB 55

00034 FIMEA

4.9 Överdosering

Precis som med andra bensodiazepiner kan överdosering vara livshotande, i synnerhet när det rör sig om överdosering av flera läkemedel inkluderande CNS-dämpande preparat (inklusive alkohol). I alla överdoseringar ska beaktas att patienten har kunnat ta flera substanser.

Kliniska symptom och fynd

Vid lindrig överdosering omfattar symptomen sömnighet, förvirring, letargi, urinretention, munorrhett, lindrig sömnighet och övergående synstörningar (såsom förstorade pupiller, ackommodationsstörningar i ögonen), hydrodnad och nedsatt gastrointestinal motilitet.

Vid allvarligare överdosering kan symptomen omfatta ataxi, hypotoni, andningsförändringar, takykardi, agitation, förvirring och hallucinationer, delirium, andningsdepression, koma och i mycket sällsynta fall dödsfall.

Behandling

Vid behandling av överdosering av bensodiazepin används allmänna livsuppehållande åtgärder, inklusive intravenös hydrering och öppnande av luftvägarna.

Administration av flumazenil kan hjälpa vid överdosering av bensodiazepiner. Flumazenil har en bensodiazepinantagoniserande verkan som kan medföra neurologiska besvär (krampfall), i synnerhet hos epilepsipatienter.

Dessutom vid intensivvård måste särskild uppmärksamhet fästas vid andnings- och kardiovaskulär funktion.

5. FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp:

kombinationspreparat med syntetiskt antikolinergikum och antipsykotikum, ATC-kod: A03CA02

Verkningsmekanism och farmakodynamisk effekt

Klordiazepoxid är ett anxiolytika ur bensodiazepingruppen. Dess farmakologiska egenskaper liknar andra bensodiazepiner och inkluderar således anxiolytisk, sedativ, hypnotisk, kramplösande, muskelavslappnande och amnestisk effekt. Dessa effekter är relaterade till en specifik agonisteffekt på centrala receptorer som tillhör det makromolekulära GABA-OMEGA-receptorkomplexet (sk. BZ1 & BZ2), som modulerar öppnandet av kloridjonkanalen.

Läkemedelsberoende kan förekomma hos djur och människor.

Klidiniumbromid är ett syntetiskt antikolinergikum med en utlösande verkan på spasmer i glatt muskulatur och förebyggande verkan på sekretion.

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Klordiazepoxid

Absorption

Klordiazepoxid absorberas väl. Maximal blodkoncentration uppnås efter 1–2 timmar efter att läkemedlet tagits. Biotillgängligheten vid oral administration är nästan 100 %. Halveringstiden är 6–30 timmar. Jämviktskoncentration uppnås vanligen på tre dygn.

Metabolism

Klordiazepoxid metaboliseras till desmetyl-klordiazepoxid och i betydligt lägre grad till den aktiva metaboliten demoxepam. Demoxepam i sin tur metaboliseras till den aktiva metaboliten oxazepam, men i mycket ringa omfattning (mindre än 1 % av administrerad kloridiazepoxid metaboliseras till oxazepam).

Eliminering

Demoxepam och oxazepam elimineras i urinen. Halveringstiden är 20–24 timmar.

Bensodiazepiner har observerats passera placentan och utsöndras i bröstmjölk.

Jämviktskoncentration av de aktiva metaboliterna uppnås inom 10–15 dygn. Metabolitkoncentrationerna motsvarar de hos originalsubstansen.

Klidiniumbromid

Absorption

I likhet med andra kvartära föreningar joniseras klidiniumbromid fullständigt i mag-tarmkanalen, vilket innebär en låg absorptionsgrad. Den sekretionshämmande effekten av klidiniumbromid uppträder inom en timme efter oral administration och håller i sig i upp till tre timmar.

Distribution

Kvartära kväveföreningar har låg lipidlös lighet. De har svårt att passera blod-hjärnbarriären eller placentan eller uppvisar låg ögondistribution. Det är inte känt om klidiniumbromid utsöndras i bröstmjölk.

Metabolism

Klidiniumbromid metaboliseras i huvudsak till 3-hydroxyalkohol-3-hydroxy-1-metylnuklidbromid.

Eliminering

Vid oral administration av en engångsdos på 0,3 mg/kg till två vuxna uppvisade 3-hydroxyalkohol-3-hydroxy-1-metylnuklidbromid tvåstegseliminering i urinen. Den initiala halveringstiden var 2,4 timmar medan den terminala halveringstiden var 20 timmar. Ungefär 36 % av den orala dosen elimineras i urinen inom 7 dagar, varav 90 % under det första dygnet. Ungefär 20–46 % av dosen elimineras i feses.

5.3 Prekliniska säkerhetsuppgifter

Mutagenicitet och tumörgenicitet

Klordiazepoxid har uppvisat mutagena effekter i de flesta mutagenicetsprövningar och negativa effekter i *in vitro*-cytogeneticetsprövningar. De negativa effekterna ger stöd för uppfattningen att klor Diazepoxid inte har direkt mutagen potential. Klor Diazepoxid har visat positiva effekter i *in vivo*-cytogeneticetsprövningar, vilket sannolikt beror på dess metabolisering till N-nitrosoklor Diazepoxid.

I karcinogenicetsprövningar på mus observerades ökad tumorstorlek i levern vid höga doser (i synnerhet hos hanar). Hos råtta ökade inte tumörfrekvensen.

Reproduktionotoxicitet

Tills vidare har ingen tydlig teratogen potential av klor Diazepoxid upptäckts hos mänskliga. I djurprövningar har senare generationer däremot uppvisat förändringar i urinvägar och könsorgan, lunganomalier och skallmissbildning (hjärna utanför skallen [exencefali], gomspalt), beteendestörningar och neurokemiska förändringar. Risken för missbildning ter sig liten vid terapeutiska doser av bensodiazepiner under tidig graviditet trots att epidemiologiska prövningar har indikerat en ökad risk för gomspalt. Det finns några fall av missbildningar och psykisk utvecklingsstörning hos barn med prenatal exponering efter överdosering av och toxicitet för klor Diazepoxid.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälpmänne n

laktos

mikrokristallin cellulosa

majsstärkelse

talk

magnesiumstearat

sackaros

risstärkelse

spraytorkat akaciagummi

gul järnoxid
indigokarmin
paraffin, fast
paraffin, lätt, flytande

6.2 Inkompatibiliteter

Ej relevant.

6.3 Hållbarhet

3 år.

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Förvaras under 25 °C. Förvaras utom räck- och synhåll för barn.

6.5 Förfäckningsotyp och innehåll

30 eller 100 tablett i glasburk i en pappersförpackning.

Eventuellt kommer inte alla förfäckningsstorlekar att marknadsföras.

6.6 Särskilda anvisningar för destruktion

Inga särskilda anvisningar.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

Viatris Oy
Vaisalavägen 2–8
02130 Esbo

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

4750

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

Datum för det första godkännandet: 24.5.1967
Datum för den senaste förnyelsen: 8.5.2008

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

13.10.2023